

Astăzi, Joi, 20 Noiembrie, 2025

Înainte-prăznuirea Intrării în biserică a Maicii Domnului; †) Sf. Cuv. Grigorie Decapolitul; † Sf. Mc. Dasie; Sf. Ier. Proclu, arhiepiscopul Constantinopolului

1 Tesaloniceni 4

¹⁸ Așadar, cu aceste cuvinte mângâiați-vă unii pe alții.

1 Tesaloniceni 5

¹ Iar despre ani și despre vremi, fraților, nu aveți nevoie să vă scriem noi,

² căci voi înșivă știți bine că precum un fur noaptea, așa vine ziua Domnului.

³ Atunci când vor zice: „Pace și așezare”¹, atunci fără de veste va veni peste ei pieirea precum durerea celei ce are în pântece; și scăpare nu vor avea.

⁴ Voi însă, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un fur.

⁵ Fiindcă voi sunteți toți fii ai luminii și fii ai zilei; noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

¹În sensul: Câtă pace avem și câtă siguranță!

⁶ Drept aceea, să nu dormim precum ceilalți, ci să priveghem și să fim treji asupra-ne².

⁷ Fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

⁸ Dar noi, cei ce suntem ai zilei, să fim treji asupra-ne, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și iubirii, și drept coif având nădejdea mântuirii.

⁹ Că Dumnezeu nu ne-a rânduit spre mânia, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

¹⁰ Cel ce pentru noi a murit pentru ca noi – ori de veghem, ori de dormim³ – împreună cu El să viețuim.

² = Să fim într-o stare de permanent autocontrol; sobri; înfrânați; prevăzători.

³Aici „a dormi” are sensul de „a fi adormit” (întru Domnul). Dar poate fi și somnul natural în timpul căruia lucrează rugăciunea neîntreruptă (a minții în inimă).

Luca 11

⁴⁷ Vai vouă!, că voi clădiți mormintele profeților, dar părinții voștri i-au ucis.

⁴⁸ Deci voi sunteți martori și încuviințați faptele părinților voștri; pentru că ei i-au ucis, iar voi le clădiți mormintele!...

⁴⁹ De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: Voi trimite la ei profeți și apostoli; și dintre ei vor ucide și vor prigoni;

⁵⁰ ca să se ceară de la neamul acesta sângele tuturor profeților care s'a vărsat de la întemeierea lumii,

⁵¹ de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharia, cel ce a pierit între altar și templu. Adevăr vă spun: Se va cere de la neamul acesta!

⁵² Vai vouă, învățătorilor de lege!, că ați acaparat cheia cunoașterii⁴; voi înșivă n'ați intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-ați împiedicat”.

⁵³ Ieșind El de acolo, cărturarii și fariseii au început să-L urască cu

⁴ Literal: ați luat-o; ați ridicat-o de la locul ei. Deținând monopolul asupra interpretării legii și, în același timp, interpretând-o fals, acest soi de cărturari sechestraseră accesul (atât pe al lor cât și pe al altora) la cunoașterea adevărului dumnezeiesc, singura cale ce duce spre mântuire.

înverșunare și să-L facă să vorbească despre mai multe,

⁵⁴ pândindu-L și căutând să prindă ceva din gura Lui, ca să-I găsească vină.

Luca 12

¹ Între timp, adunându-se mulțime de oameni – atât de mare încât se călcau unii pe alții –, Iisus a început să le vorbească mai întâi ucenicilor Săi: „Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia;⁵

Tâlcuire

„Feriți-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia.” Fățarnicia se deosebește prin aceea că face totul de ochii lumii. A face fapte bune în văzul altora încă nu e fățarnicie, fiindcă cele mai multe fapte bune pe care suntem datori a le săvârși sunt în folosul aproapelui, deci trebuie făcute printre ei și în văzul lor. Deși mai bine fac cei ce se străduiesc să făptuiască totul în taină,

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

lucrul acesta nu este totdeauna cu putință; ca atare, cei ce săvârșesc fapte bune în văzul lumii nu trebuie muștrați îndată pentru dorința de a fi văzuți. Ei pot dori fără fățarnicie să facă binele, iar faptele din afară sunt, negreșit, vădite. Fățarnicia începe din clipa în care apare hotărârea nu de a face binele, ci de a părea un om care face binele. Nici acest lucru nu e întotdeauna nelegiuit, fiindcă poate fi vorba de un gând fugar, de o clipă, ce e îndată băgat de seamă și alungat. Atunci însă când omul vrea să își clădească faimă de făcător de bine, aceasta este de-acum fățarnicie care pătrunde adânc în inimă; iar atunci când la toate acestea se va mai adăuga încă și țelul ascuns de a trage foloasele unei astfel de faime, e vorba de fățarnicie în toată puterea cuvântului. Așadar, fiecare să ia aminte la ceea ce Domnul cere de la noi atunci când poruncește: „Feriți-vă de aluatul fariseilor”. Fă binele din dorința de a face bine, din conștiința că asta este voia lui Dumnezeu, întru slava lui Dumnezeu, iar despre ceea ce gândesc oamenii nu te îngriji – și vei scăpa de fățarnicie.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.